

פגישה בסופיה

ביטון, שאינו חבר רק"ח; ליאון זהבי, איש רק"ח ואחיו של מנהיגים ויקטור שם טוב, שהוא ממוצא בולגרי; ועורכת-הדין פליציה לאנגר, שהיא כיום הנכס התעמולתי העיקרי של רק"ח בעולם, בגלל פירסומיה על עינוי האסירים הערביים בישראל ובשטחים המוחזקים.

הארבעה "נתקנו" כביכול בעראפאת כאחד מאירועי הכנס, ערכו עימו היכרות הדדית, החליפו עימו מילים (עראפאת ללאנגר: "אחותי את!")

דובר רק"ח בארץ, עוזי בורשטיין, המקובל על כליהתיקשורת, מיהר להעניק לפגישה פירסומת מירבית. קול ישראל טיפל בדיעה כבאירוע תיקשורתי ממדרגה ראשונה, פירסם אותה בראש מהדורות-החדשות. משם התגלגלה לעיתונות ולטלוויזיה, כשהיא זוכה בתאוצה גוברת. כל עסקן ראוי-לשמו הוסיף גופך משלו, עד שניסרו בחלל הארץ הכרזות רבות על שינויי-חוקים, מישפטים, הסרת-חסינות ועוד.

השארות העיקריות כימעם ונעלמו בגיבוב זה של פוטופטים. יש להעלותן וזה השיב עליהן.

ח ברי כנסת נפגשו עם המרצה עראפאת! בישרה כותרת-הגורות הניידת בכיכר דיזנגוף בתל-אביב לאלפי עוברי-אורח.

"נציגי רק"ח נפגשו עם ראשי-מחבלים!" הודיע הרדיו.

רוב התגובות היו ברוח זו. יאסר עראפאת הוא, בעיני רוב הישראלים, מרצה טרוריסט ומנהיג כנופיה של מחבלים. שכל מטרתו היא להשמיד את מדינת-ישראל ויושביה. פגישה עימו אינה אלא בגידה.

אנשים ברמה של יורם אירדור, גאולה כהן ואליעזר שוסטק שותפים לגישה זו, ותגובתם הראשונה היתה התביעה להעמיד את חברי הכנסת לדין.

אנשים מתחכמים יותר יודעים כי התמונה מורכבת יותר. יאסר עראפאת הוא יו"ר אש"ף, אירגון מדיני המקובל בעולם כולו כנציג העיקרי של העם הפלסטיני. העם הזה נמצא במצב של מלחמה עם מדינת-ישראל. עראפאת משול, על כן, למנהיג של מדינה אויבת, במהלכה של מלחמה. פגישה עימו עשויה לתרום לסיום המלחמה.

1. האם זה היה מתוכנן?

ר ק אדם חסר כל נסיון יכול להעלות על דעתו כי מיפגש כזה יכול להיערך בלא תיכנון מוקדם מדוקדק.

מי שהשתתף אי-פעם בכנס בינלאומי שבו נכחו ישראלים ופלסטינים, יודע כי שליחי אש"ף באים לכנס כזה כשהם מצוידים בהוראות מפורטות ביותר לגבי יחסם לישראלים. הוראות כאלה יכולות להיות: להיפגש בחשאי, אך לא בפומבי; להגיד שלום במיסדרונות אך לא להיכנס לשיחה; להתעלם כליל מן הישראלים מחוץ לאולם הדיונים; להתייחס אליהם בידידות גם באולסי-הדיונים וגם מחוצה לו, לשוחח בפומבי, להזמין לשולחן-האוכל, וכו'.

גם בסופיה הבולגרית, יאסר עראפאת הוא אישיות שמורה מאוד. הוא לא נפגש באיש "במיקרה". אכן, הוא נוקט באמצעים רבים כדי להימנע מהיתקלויות מיקריות מביכות עם מי שאין הוא רוצה להיתקל בהם. מובן שמארחיו מסייעים לו בכך.

אין ספק שמיפגש זה תוכנן מראש, לפני הכנס, וכי השפיע גם על בחירת נציגיה של רק"ח.

2. מדוע בצורה זו?

מ יפגש מסוג זה, "מיקרי" כביכול, הוא הפחות מחייב. בין הצורות השונות של מיפגשים פומביים, זוהי הדרגה הנמוכה והזהירה ביותר.

הדבר מאורגן כך, כדי שכל צד יוכן למען לאחר מכן כי נפגשו "במיקרה", וכי מטעמים של אדיבות לא היה מנוס מהחלפת מילים.

מובן שיש הבדל גדול בין פגישה כזאת ובין פגישה רשמית ויוזמה במקום כלשהו. כאשר צד אחד בא לבקר אצל הצד השני, או כאשר שניהם נועדים יחד במקום ניטרלי מוסכם.

מדוע היה צורך בזהירות זו? הדבר לא היה דרוש לצד הישראלי, כי רק"ח מתעלמת במילא מדעת-הקהל היהודית בישראל. (ח"כ צירלי ביטון ברדיו מסופיה: "אני מצפצף על כולם!")

אך הדבר היה דרוש בהחלט לעראפאת. כאשר תיכנן את הפגישה לקח מראש בחשבון כי יותקף על כך עליידי אנשי-הסירוב באש"ף, וגם באירגונו שלו, פת"ח. הוא השאיר לעצמו מראש את האפשרות לטעון באוזני החוגים הקיצוניים שהיתה זאת "פגישה מיקרית", שהשמיע רק דיבריי-אדיבות, שאין הדברים מהווים תקדים פור-ליטי, וכו'.

הסכרים ו/או הכחשות מסוג זה כאים אחרי כל תזווה קדימה של הנהגת אש"ף, והם מהווים חלק בדת-ינפרד מן המישחק, כבחינת "צעד אחד קדימה, רבע צעד אחורה".

3. מהי משמעות הפגישה?

ה נהגת אש"ף רוצה בהקמת מדינה פלסטינית בגדה המערבית ובצועתי-עזה. היא יודעת שהדבר לא יתכן בלי תמיכה אמריקאית מאסיוות, וכי הוא יחייב,

משום כך היו רבים בצמרת ישראל נתונים במצוקה נפשית. לפניהם עמדה הברירה: לתקוף את חברי-הכנסת השנואים של רק"ח על הפגישה, ותוך כדי כך לתת לה פירסום ולהאדיר את חשיבותה — או לטעון כי אין כל חשיבות לפגישה זו, כך שלא היה לח"כ רק"ח שום הישג הראוי לפירסומת.

בסופו של דבר לא יכלו ראשי המופלגות להתאפק, והם העניקו לפגישה את הפירסום המירבי — ותוך כדי כך ניסו לחטוף גם קצת פירסום לעצמם, אישי-איש על פי דרכו.

ה פגישה האמורה התקיימה בסופיה, במסגרת אחד הכינוסים העונתיים הבלתי-סדורים הנערכים מטעם הגוש הקומוניסטי לצורכי תעמולה. לכינוסים אלה מור-מנים אישים מכל העולם, אשר התנועה הקומוניסטית מעוניינת לרכוש את אהדתם בעזרת אירוח נדיב. כינוסים כאלה מנוצלים גם כדי לארגן פגישות בין אישים, בצורה הנראית כבלתי-מחייבת.

פגישה כזו נערכה בין יאסר עראפאת ובין משלחת של רק"ח, שכללה את חברי הכנסת תופיק טובי, שהוא אורח ותיק וקבוע בכינוסים כאלה; חברי-הכנסת צירלי